

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

7.2.2007

B6-0044/2007

PREDLOG RESOLUCIJE

za zaključek razprave o izjavah Sveta in Komisije

v skladu s členom 103(2) Poslovnika,

ki ga vlaga Guntars Krasts

v imenu skupine UEN

o prispevku na srečanju spomladanskega Evropskega sveta 2007 o lizbonski strategiji

B6-0044/2007

Resolucija Evropskega parlamenta o prispevku na srečanju spomladanskega Evropskega sveta 2007 o lizbonski strategiji

Evropski parlament,

- ob upoštevanju pomladanskega poročila Komisije za leto 2007 (*navedba*),
- ob upoštevanju dokumenta Komisije o lizbonskem programu Skupnosti in njegovem izvajanju v letu 2006 (SEC(2006)1379),
- ob upoštevanju petindvajsetih nacionalnih programov za reformo lizbonskega programa, kot so jih predstavile države članice,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o boljši pravni ureditvi (KOM(2006)689),
- ob upoštevanju smernic Komisije za izvajanje strukturnih skladov v skladu z lizbonsko strategijo (*navedba*),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o konkurenci v svetu (KOM(2006)567),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o integriranih smernicah za rast in delovna mesta (2005–2008) (KOM(2005)141),
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta marca 2000, marca 2001, marca in oktobra 2005 ter marca 2006,
- ob upoštevanju poročila odbora za industrijo, raziskave in energetiko o evropski strategiji za trajnostno, konkurenčno in varno energijo – zelena knjiga (A6-0426/2006),
- ob upoštevanju poročila odbora za monetarno in ekonomsko politiko o makroekonomskem vplivu povišanja cen električne energije (A6-0001/2007),
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu svetu o energetske politiki za Evropo (KOM(2007)001),
- ob upoštevanju člena 103(2) poslovnika,

❖ Splošno

1. pozdravlja prizadevanje Komisije in držav članic za uspeh lizbonske strategije in ugotavlja, da je ta strategija evropski odziv na izzive globalizacije; poleg tega ponovno poudarja, da sta rast in zaposlovanje nujna pogoja za njen uspeh, skupaj s sovisno gospodarsko, socialno in okoljsko reformo, katerih cilj je ustvariti dinamično in inovativno gospodarstvo in družbo; svari pred tem, da bi strategijo skrčili zgolj na nekaj prednostnih nalog, povezanih z dokončno vzpostavitvijo notranjega trga in boljšo zakonodajo; poudarja na mnoge dodatne značilnosti nove strategije trajnostnega razvoja in lizbonske strategije, kot so njuni skupni cilji za izboljšanje konkurenčnosti, ustvarjanje

več in boljših delovnih mest, večjo socialno vključenost, varovanje okolja in preprečevanje tveganj;

2. pozdravlja ukrepe, sprejete na Evropskem svetu marca 2005 za oživitev lizbonske strategije, vključno z jasnejšo razdelitvijo odgovornosti za izvajanje posameznih ukrepov med države članice in Skupnost;
3. verjame, da bi morala Evropska unija, ker so svetovni viri omejeni in ekološki sistem krhek, težiti k temu, da bi postala pri ravnanju z viri in energijo najučinkovitejše gospodarsko območje na svetu, v tem smislu izpostavlja visoko ceno nedejavnosti ali zapoznele dejavnosti in poudarja ogromni gospodarski potencial energetske učinkovitih tehnologij in obnovljivih oblik energije na svetovnem trgu, za katerih izkoriščanje ima Evropa najboljše možnosti;
4. verjame, da imajo inovacije zelo pomembno vlogo pri zmožnosti Evrope, da se učinkovito odzove na izzive in priložnosti svetovnega gospodarstva ter druge velike izzive, kot so podnebne spremembe;
5. poudarja, da doseganje ciljev lizbonske strategije zahteva dovolj finančnih virov iz proračuna Skupnosti; zato obžaluje, da je na voljo premalo namenskih finančnih virov za doseg teh ciljev;

❖ Rast, zaposlovanje in konkurenca

Oblikovanje več delovnih mest in več priložnosti

6. meni, da mora biti cilj reforme trga dela uskladiti zahteve industrije po večji prožnosti z zahtevami delavcev po večji varnosti, na primer s ponudbo novih delovnih mest in ustvarjanjem novih oblik varnosti; prepričan je, da ta kombinacija prožnosti in socialne varnosti zaposlenim, podjetjem ter malim in srednjim podjetjem olajšuje prilagajanje izzivom dinamičnega gospodarstva in spreminjajoče se družbe; zato poziva Evropski svet in države članice, naj opredelijo jasna in objektivna načela in naj uvedejo okrepljeno izvajanje primerjav in izmenjavo dobrega ravnanja, da bi lahko razvile prožno varnost in jo začele izvajati;
7. poziva k več vlaganjem ter boljši usposobljenosti in višji kvalificiranosti delavcev, da bi dvignili produktivnost in zaposlenost ter da bi dosegli cilje lizbonske strategije, ki bi omogočili EU, da se spoprime z izzivom svetovne konkurence; poudarja, da je modernizacija sistemov zaposlovanja in socialne varnosti, vključno s spodbujanjem dejavnih ukrepov na trgu dela (kot pri danskem modelu) v vseh državah članicah politična nuja, ter da sta blaginja in solidarnost resnično vzajemno podpirajoča se cilja lizbonske strategije;
8. opozarja, da je največ brezposelnosti v ranljivih skupinah, zlasti med slabše kvalificiranimi delavci; zato je potrebno posebno prizadevanje, da bi spodbudili aktivno politiko usposabljanja manj kvalificiranih delavcev za iskanje službe in izboljšali izobraževalni sistem, tako da bi zmanjšali visoko stopnjo osipa učencev;
9. meni, da je treba odstraniti ovire za ustvarjanje delovnih mest, vključno z neugodnimi spodbudami za sprejemanje manj plačanih zaposlitev; zaveda se, da imajo nezaposleni

odgovornost, da sprejmejo ponudbe za delo; priznava potrebo po dovolj prožni ureditvi delovnega časa, s katero bi izpolnili potrebe delodajalcev in zaposlenih ter ljudem omogočili usklajevanje poklicnega in družinskega življenja;

10. obžaluje, da je delež aktivnih žensk na trgu dela še vedno daleč od lizbonskih ciljev; meni, da bi bili treba starejšim delavcem omogočiti, da prostovoljno ostanejo aktivni na trgu dela, in jim nuditi ustrezno usposabljanje in zdravstveno varstvo pri delu; od predčasnega upokojevanja jih je treba odvračati in jim omogočiti, da prostovoljno delajo preko uradno dovoljene starosti za upokožitev, če se sami in njihovi delodajalci s tem strinjajo; vztraja, da so ti ukrepi potrebni za spodbujanje gospodarske rasti in za krepitev vzdržnosti javnih financ;
11. poudarja, da delež starejših delavcev v delovni sili EU in njenih gospodarskih proizvodnih zmogljivostih narašča; zato poziva k povečanemu prizadevanju pri spreminjanju davčnega in socialnovarstvenega sistema, da bi spodbujali daljše delovno življenje;
12. ugotavlja, da v EU primanjkuje usposobljene delovne sile in da je vseživljenjsko učenje ključ za doseganje lizbonskih ciljev; poziva države članice, naj v sodelovanju s socialnimi partnerji okrepijo prizadevanje za zaposlovanje in povečanje udeležbe na trgu dela, zlasti mladih, žensk in starejših delavcev:
  - vsakomur, ki je končal izobraževanje, naj se v roku šestih mesecev zagotovi zaposlitev, usposabljanje ali druge ustrezne rešitve; nezaposlenim delavcem pa naj se zagotovi širši dostop do usposabljanja;
  - novim podjetjem naj se skrajša začetno obdobje na ne več kot en teden, z nizkimi ustanovitvenimi in upravnimi stroški;
  - poveča naj se vlaganje v celovita in cenovno dostopna omrežja za varstvo otrok in druga socialnovarstvena omrežja;
  - zmanjša naj se davčna obremenitev zaposlovanja;
  - boriti se je treba proti izključenosti in diskriminaciji ter razviti politiko priseljevanja in integracije, ki bosta ustrezali potrebam evropskega gospodarstva in družbe;
  - znanju in inovacijam naj se s povečanim vlaganjem omogoči nov zagon; na področju izobraževanja, poklicnega usposabljanja in vseživljenjskega učenja je treba razjasniti pravice in dolžnosti; uporablja naj se informacijsko-komunikacijska tehnologija; izboljša naj se povezava med izobraževalnim sistemom in potrebami novih trgov dela, v učne načrte pa naj se vključi podjetništvo;

13. podpira tako politiko, ki dovoljuje univerzam zasebniško financiranje, in zasebni sektor spodbuja, naj razkrije svoje poglede o izobraževanju in usposabljanju, kakršna potrebuje trg;
14. meni, da so zdravstvenovarstveni vidiki demografskih sprememb izjemnega pomena, in poudarja, da dlje ko so ljudje zdravi, dlje lahko ostanejo ekonomsko dejavni in manj zdravstvenih stroškov povzročajo; prepričan je, da je vlaganje v ukrepe za zaščito ljudi pred dejavniki, ki povzročajo kronične in dolgotrajne bolezni, še posebej pomembno;
15. nujno poziva države članice, naj revidirajo neučinkovite socialne modele glede na njihovo finančno vzdržnost, glede na spreminjajočo se svetovno dinamiko in demografske vzorce, zato da bodo lahko postali bolj trajnostni;
16. ugotavlja, da v EU že primanjkuje kvalificirane delovne sile; obžaluje „beg možganov“ v Evropi; meni, da je priseljevanje, zlasti visokokvalificiranih ljudi, potrebno za ohranjanje evropskih trgov dela in nenazadnje javnih financ; poudarja, da je vseživljenjsko učenje poglavitno za doseganje lizbonskih ciljev; meni, da vseživljenjsko učenje pripravi državljane na aktivno soočanje s posledicami globalizacije, z demografskimi spremembami, digitalno tehnologijo in okoljsko škodo; ugotavlja, da javni sektor zaostaja za lizbonskimi cilji na področju raziskovanja in razvoja;

Odstranjevanje trajnih pomanjkljivosti notranjega trga

17. poudarja, da če želi biti evropsko gospodarstvo konkurenčno na svetovni ravni, potrebuje tudi dinamičen notranji trg; priporoča ukrepe, s katerimi bi olajšali dostopnost trga in spodbujali inovacijam naklonjeno politiko, skladno z načeli javnega interesa in visoko stopnjo varstva potrošnikov, da bi državljani lahko v celoti užili koristi notranjega trga; pozdravlja pobudo Komisije, da bo pregledala delovanje enotnega trga, in v celoti sprejema njeno namero, da bi zares končala ta projekt; poziva države članice, naj posvojijo notranji trg in razvijejo kulturo medsebojnega sodelovanja, da bi ustvarjale politiko in spodbujale udeležbo podjetij v vseevropskih dejavnostih; še posebej poudarja pomembnost ustreznega sprejemanja in izvajanja zakonodaje EU in v tem smislu tudi vlogo ustrezno usposobljenih nacionalnih sodnikov;
18. ugotavlja, da je dolgoročna krepitev notranjega trga osnovnega pomena pri prizadevanju za doseg lizbonskih ciljev, zlasti tega, da Evropa postane konkurenčno in globalizirano gospodarstvo; vse evropske institucije in države članice si morajo še naprej prizadevati za krepitev tega poglavitnega vidika integracijskega procesa;
19. poudarja, da je prost pretok blaga eden izmed temeljnih kamnov notranjega trga; opozarja, da za izdelke, ki niso bili predmet harmonizacije Skupnosti, člani od 28 do 30 pogodbe o ES prepovedujejo državam članicam, da bi ohranile ali postavile ovire za trgovino z blagom znotraj Skupnosti; zato poziva države članice in Komisijo, da dokončno umaknejo vse ovire za prost pretok blaga znotraj EU;

20. ugotavlja, da je za prost pretok blaga medsebojno priznavanje neuskklajenih izdelkov še vedno zelo pomanjkljivo; zato podpira načrt Komisije, da se sprejme pravni instrument, s katerim bo ustrezna sodna praksa Evropskega sodišča zavezujoča v vseh državah članicah;
21. poudarja, da je zdaj direktiva o storitvah na notranjem trgu dokončno sprejeta, s čimer je Komisija dobila nalogo dati smernice državam članicam in spremljati njihov napredek; poziva pristojne organe držav članic, naj z medsebojnim sodelovanjem zagotovijo skladno izvajanje direktive v vsej EU; poudarja, da je to bistveno, če se želi evropsko gospodarstvo prilagoditi določbam pogodbe in za nadaljnjo realizacijo notranjega trga;
22. poudarja, da je prost pretok storitev eden od temeljnih kamnov notranjega trga; poudarja tudi, da sektor storitev predstavlja kar 70 % BDP in trga dela; priporoča boljše sodelovanje na področju zdravstvenih storitev, zlasti pri mobilnosti pacientov;
23. poudarja, da sta uveljavljanje in zaščita pravic intelektualne lastnine v Evropi še vedno sorazmerno draga in dolgotrajna, kar postavlja prepreke konkurenčnosti, povezani z inovativnostjo; ugotavlja, da vprašanju standardizacije tako na evropski kot na nacionalni ravni še ni bilo posvečeno dovolj pozornosti; ponovno poziva k izboljšanju okvirnih pogojev za boljšo politiko o intelektualni lastnini in patentih, in sicer s standardi, veljavnimi na ravni Evropske unije, z boljšim sodelovanjem med nacionalnimi organi za standardizacijo in s poenostavitvijo postopkov; ponovno poudarja, da se je treba učinkovito bojevati proti ponarejanju, npr. ponarejanju zdravil, da bi zavarovali paciente;
24. meni, da je obžalovanja vredno dejstvo, da evropska politika o patentih ne uspe napredovati, in da je nesprejemljivo, da nam na področju patentov ni uspelo razviti enotne evropske strategije; opozarja na rezultate, ki jih je dosegel ob prvi obravnavi uredbe o evropskem patentu in ki nakazujejo rešitev za težave, ki jih Svet še ni rešil; poziva Komisijo, naj nemudoma poda predloge za novo strategijo na področju patentov, da bi nemudoma pripravili novo osnovo za pogajanja v Svetu; poziva države članice, naj sprejmejo učinkovit patentni sistem, ki bo temeljil na preteklih posvetovanjih in bo vključeval sodelovanje v EPLA, da bi v najkrajšem času zagotovili napredek in pravno varnost;
25. poudarja, da je za oblikovanje konkurenčnega notranjega trga pomemben učinkovit, inovativen in pravilno delujoč sistem javnih naročil; poziva Komisijo, naj vztraja pri reformi okvira za javna naročila, kar najbolj poveča sodelovanje ter kar se da zmanjša birokracijo in preveri, kako bi MSP najbolje zagotovila pravičen dostop do javnih naročil;
26. pozdravlja napredek, ki je bil dosežen z izvajanjem prvega akcijskega načrta za finančne storitve, in poudarja, da je pravilno delujoč finančni trg temelj za pričakovano rast evropskega gospodarstva; odločno poziva države članice in Komisijo, naj zagotovijo, da bodo vse države članice pravilno izvajale evropsko zakonodajo o finančnih storitvah in da jo bodo mednarodni partnerji v celoti upoštevali;
27. poudarja, da so učinkoviti finančni trgi bistveni za ustrezno delovanje enotnega trga; meni, da zagotavljanje razvoja visokokakovostnih finančnih produktov na čezmejni osnovi lahko prispeva k inovativnemu poslovnemu okolju v Evropi; meni, da so hitre inovacije in rast mednarodnih finančnih transakcij vir novih izzivov za poslovni sektor in mednarodni finančni sistem; poziva Komisijo, naj izboljša preglednost in opredeli učinkovitejšo regulativno politiko, ki bo spodbujala finančno stabilnost, ustrezno varstvo

potrošnikov in celovitost trga; poziva Svet in Komisijo, naj preučita potrebo po bolj učinkovitih predpisih o nadzoru, zlasti za zasebne delniške sklade in hedge sklade;

28. poziva države članice in Komisijo, naj uresničita prost pretok kapitala; obžaluje nedavne spodrseljaje nacionalnih vlad, ki so poskušale preprečiti čezmejne združitve znotraj Evropske unije; želi pohvaliti Komisijo, ker je pri tem odločno zaščitila pogodbo o ES; zato poziva Komisijo, naj čimprej predstavi nove predloge, tudi v pravu gospodarskih družb, ki bodo olajšali mobilnost podjetij in kapitala v Evropski uniji; to velja zlasti za štirinajsto direktivo o prenosu registriranega sedeža in za evropsko zasebno družbo;

Krepitev zunanje konkurenčnosti EU

29. poudarja, da prosta in pravična trgovina večja blaginjo v Evropi in v širšem svetu; ugotavlja, da podjetja na notranjem trgu delujejo v globalnem okolju z medsebojno odvisnimi trgi in svetovnimi partnerji; poziva države članice, naj se vzdržijo protekcionalizma; meni, da nadaljnje globalno gospodarsko povezovanje lahko spodbudi konkurenčnost, rast in delovna mesta v EU; poudarja pomen mednarodnega regulativnega sodelovanja, zlasti na področju nadzora, regulativnih reform in poenostavitve; vendar ugotavlja, da ima lahko mednarodna trgovina tudi negativne posledice za najbolj izpostavljene in najmanj kvalificirane delavce v nekaterih sektorjih;
30. meni, da so dostop na trg, bolj uravnotežen regionalni pristop, spodbujanje poglobitvenih delovnih standardov ILO ter dostojnega dela po vsem svetu bistveni za okrepitev zunanje konkurenčnosti Evropske unije in da je izogibanje okoljskemu dumpingu ključni element poštene konkurence; izraža pripravljenost, da preuči ustrezne trgovinske ukrepe proti izkoriščevalskim državam, ki ne prevzamejo pravičnega deleža bremena v boju proti svetovnim podnebnim spremembam, upoštevajoč različne stopnje, ki so jih naši trgovinski partnerji dosegli v družbeno-gospodarskem razvoju;
31. poudarja, da družbene odgovornosti podjetij ne gre tolmačiti, kot da država podjetjem enostransko nalaga nova pravna bremena, ki zmanjšujejo njihovo konkurenčnosti in zmogljivosti za ustvarjanje delovnih mest, meni, da je treba odgovornost uresničevati z davčnimi ali drugimi pobudami za podjetja, ob katerih bodo podjetja prostovoljno prevzela dolžnosti socialnega interesa;
32. poudarja, da je treba MSP, ki so vir gospodarske konkurenčnosti v Evropi, zagotoviti boljše finančne, delovne in davčne pogoje, ki bodo pomagali k nenehnim inovacijam izdelkov; ocenjuje, da je za soočenje z izzivi globalizacije nujno izvajati učinkovite politike;
33. poudarja pomen mednarodnega regulativnega sodelovanja, zlasti na področju regulativnih reform in poenostavitve; meni, da je treba ponovno okrepiti sodelovanje, ki temelji na multilateralizmu in demokratični odgovornosti, če se želi uravnoteženo odpreti tuje trge za izdelke in storitve evropskih podjetij; v zvezi s tem poudarja, da je treba Sporazum o vladnih naročilih ponovno uravnotežiti: zagotoviti je treba, da bodo izključitve v prid MSP, ki so jih določene podpisnice obdržale v svojih obveznostih, dobile protiutež v evropskih obveznostih s podobno izključitvijo ali določbo, ki bo podpisnicam dovoljevala, da MSP obravnavajo ugodneje, če se koristi take obravnave brez diskriminacije razširijo na vsa MSP katere koli podpisnice;

34. meni, da so pomoč, ki jo EU nudi vladam tretjih držav pri izvajanju socialnih in okoljskih predpisov, skladnih z mednarodnimi konvencijami, in učinkoviti mehanizmi nadzora nujno dopolnilo, da bi napredovala socialna odgovornost evropskih podjetij po vsem svetu; poudarja, da mora biti socialna odgovornost podjetij del poslovnega dialoga z drugimi trgi;

❖ Povečevanje inovativnih zmogljivosti v EU

35. poudarja, da je izjemno pomembno povečevati naložbe EU v raziskave in razvoj tako za izdelke kot za storitve;

36. pozdravlja sprejetje sedmega okvirnega programa, katerega glavni cilj je okrepiti znanstvene in tehnološke temelje v industriji Skupnosti in s tem zagotoviti visoko mednarodno konkurenčnost; ponovno poudarja, kako pomemben je cilj nameniti 3 % BDP za financiranje raziskav in države članice poziva, naj v celoti spoštujejo obveznosti, ki so jih leta 2002 sprejele v Barceloni; poudarja glavni cilj sedmega okvirnega programa in njegov prispevek k temu, da bo Evropska unija postala prvo raziskovalno območje na svetu; opozarja, da je stalno poudarjal pomen raziskav in razvoja ter naraščajočo vlogo znanja pri pospeševanju gospodarske rasti in socialne ter okoljske blaginje;

37. odobrava delo skupnih tehnoloških platform, ki spodbujajo skladne agende strateškega razvoja na področjih, ki so ključna za konkurenčnost Evrope; poziva države članice, naj mala podjetja in raziskovalne organizacije spodbujajo k sodelovanju v teh platformah;

38. želi pohvaliti Komisijo, ker je skupnim tehnološkim pobudam namenila sredstva, s katerimi pomaga spreminjati raziskovalne ideje v konkretne programe; poziva države članice, naj v svojih nacionalnih pobudah za inovacije spodbujajo te programe;

39. ugotavlja, da primerjava med ZDA in EU v informacijskih in komunikacijskih tehnologijah pokaže neskladje pri investiciji na zaposlenega in da obstaja povezava med investicijami v informacijske in komunikacijske tehnologije ter rastjo produktivnosti; odobrava potrebo, da se v EU vzdržuje in razvija visoko konkurenčen sektor informacijskih in komunikacijskih tehnologij, zlasti z izvajanjem celotnega regulativnega okvira EU na področju komunikacij v vseh državah članicah;

40. poudarja veliki potencial, ki ga imajo sredstva za javna naročila, namenjena za spodbujanje inovacij; ugotavlja, da se predkonkurenčna javna naročila za inovativno blago in storitve lahko izvedejo v okviru obstoječega okvira javnih naročil; poziva države članice, naj v svojih javnih organih spodbujajo to dejavnost; ugotavlja, da bo učinkovita uporaba informacijskih in komunikacijskih tehnologij pri izvajanju javnih storitev izboljšala izkušnje uporabnikov in bo podjetjem iz EU pomagala k proizvodnji svetovno konkurenčnih izdelkov;

Zagotovitev politike trajnostne energije

41. je prepričan, da se je treba za uspeh lizbonske strategije močneje prizadevati za oblikovanje skupne energetske politike; vendar ta politika posameznih nacionalnih politik na področju energije ne sme združiti v enotno zakonodajo Skupnosti in poenotiti, temveč

mora ustvariti večjo konkurenčnost in več ugodnosti za porabnike energije; poudarja, da raznolikost Evrope ne pomeni le njeno moč, temveč je od nje odvisna tudi varnost na področju oskrbe z energijo;

42. opozarja, da so za zagotovitev stabilnosti in rasti v Evropski uniji pomembni trije pglavitni cilji energetske politike – zanesljivost oskrbe, trajnost in konkurenčnost; poudarja, da je treba te tri cilje nenehno prilagajati glede na spremembe razmer in najti novo ravnovesje med njimi;
43. opozarja, da je za zagotovitev konkurenčnosti in rasti evropske industrije temeljnega pomena zadostna in cenovno ugodna oskrba z energijo;
44. pozdravlja objavo zelene knjige Komisije o evropski strategiji za trajnostno, konkurenčno in varno energijo, pri tem pa poudarja, da se je treba zavedati pogojev na širšem svetovnem trgu, ki se nenehno spreminjajo, in poudarja, da je treba vidik proizvajalcev razširiti na sistematski pristop, ki bo zajemal proizvodnjo, distribucijo in porabo, da se tako oblikuje evropska energetska politika, ki bo evropskim podjetjem in gospodinjstvom zagotavljala energijo po dostopni ceni;
45. se strinja s Komisijo, da mora biti nepogrešljiv del skupne energetske politike okrepljena solidarnost med državami članicami, da bo mogoče reševanje težav, povezanih s fizično varnostjo infrastrukture in z varnostjo oskrbe z energijo; razen tega meni, da bi takšna okrepljena solidarnost znatno okrepila zmogljivost EU, da na mednarodni ravni brani skupne interese v zvezi z energetskimi vprašanji;
46. ugotavlja, da mora energetska politika in zlasti varnost oskrbe z energijo postati sestavni del skupne zunanje politike, razvoja trgovine in varnostne politike EU, in poziva k oblikovanju skupne strategije za zagotavljanje in raznolikost oskrbe ter tranzitnih poti, kar bo dokaz solidarnosti znotraj EU; poziva Komisijo in države članice, naj v zvezi resno upoštevajo resnično nevarnost primanjkljaja oskrbe s plinom iz Rusije po letu 2010, predvsem zaradi pomanjkanja naložb; vztraja, da države članice in Unija v okviru razprav o energiji z Rusijo od nje zahtevajo, naj ratificira protokol o tranzitu in pogodbo o energetski listini; meni, da bi bilo treba s pomočjo sporazumov o partnerstvu in sodelovanju vzpostaviti stabilen in hkrati odprt ureditveni okvir v državah dobaviteljicah ter da mora član Komisije, ki je pristojen za energijo, slediti natančno določenemu mandatu, ki določa vizijo dolgoročnega evropskega energetskega načrtovanja;
47. poudarja, da so dogodki iz lanske zime in znatno povišanje povpraševanja rastočih gospodarstev (Kitajske, Indije) po energiji jasno pokazali, da se za zagotovitev varnosti oskrbe z energijo ne sme zanemariti nobenega vira energije;
48. priznava, da je jedrska energija pomemben energetski vir v več državah članicah; priznava tudi vlogo, ki jo ima danes jedrska energija pri ohranjanju zanesljive oskrbe z električno energijo v nekaterih državah članicah, saj je eden od energetskih virov ter preprečuje nastanek emisij CO₂; vendar poudarja, da obstajajo tveganja, povezana s proizvodnjo te energije, in da trenutno ni dokončne rešitve glede skladiščenja jedrskih odpadkov; meni, da se lahko odločitve o nadaljnji vlogi proizvodnje jedrske energije v nekaterih državah članicah sprejme le na ravni držav članic v skladu z načelom subsidiarnosti;
49. se zaveda, da je v Evropi delež jedrske energije za proizvodnjo električne energije 32 %

in da v nekaterih državah članicah, na primer v Belgiji ali Franciji, ta delež močno presega 50 %; ugotavlja, da se velik delež urana uvaža iz stabilnih tretjih držav, ki so se izkazale za zanesljive trgovske partnerice, in da ni bilo odkrito še nobeno ustrezno nadomestilo za jedrsko energijo; je prepričan, da bi ob upoštevanju teh dejstev opustitev proizvodnje jedrske energije močno ogrozila varnost oskrbe z energijo;

50. pozdravlja prizadevanja za uresničitev kjotskih ciljev za zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida; meni, da je jedrska energija zaenkrat najbolj razvito sredstvo za združitev doseganja kjotskih ciljev s proizvodnjem električne energije; podpira raziskave na področju varnosti reaktorjev in nove tehnologije, na primer ITER, ki omogočajo utrditev vodilnega položaja Evrope na področju civilne porabe jedrske energije;
51. opozarja, da je Evropska unija čedalje bolj odvisna od uvoza nafte in zemeljskega plina in da lahko ta odvisnost leta 2030 doseže do 94 % nafto in 85 % za plin, medtem ko odvisnost od uvoza trdnih goriv ne bo preseгла 59 %; poleg tega opozarja, da se bosta nafta in zemeljski plin čedalje bolj uvažala iz politično nestabilnih regij po svetu, ki bodo na ta račun prejemale veliko denarnega pritoka, uporabljenega za namene, na katere Evropska unija ne bo mogla vplivati;
52. poudarja, da inflacijski pritisk zaradi naraščajočih cen nafte povečuje negotovost glede stopnje zaostritve s tem povezanih monetarnih pogojev, kar povečuje zaznavanje tveganja, manjšo splošno likvidnost ter večjo nestanovitnost trgov, zlasti trga surovin in lastniškega kapitala; opozarja, da imajo špekulacije glede cen nafte negativen vpliv na finančne trge, kar še dodatno zaostrije krizo na področju cen nafte; poziva Komisijo in Svet, da sestavita podroben načrt za zmanjšanje odvisnosti EU od uvoza nafte ter za prehod na čiste vire energije; poziva k celostnemu mehanizmu EU za izredne razmere za zanesljivost oskrbe;
53. poudarja, da je postala nova oblika političnega dialoga in sodelovanja med državami porabnicami nepogrešljiva, zlasti z Združenimi državami, Kitajsko, Indijo in Japonsko; opozarja, da je podoben dialog potreben tudi med glavnimi državami potrošnicami in proizvajalkami energije za razvoj svetovnega pristopa k energiji; meni, da mora biti cilj teh novih oblik svetovnega dialoga na področju energije stabilnost, varnost in preglednost svetovnih energetske trgov ter hkrati zagotavljanje stalne rasti v korist virov čiste energije in energetske učinkovitosti;
54. poziva Komisijo in Svet k spodbujanju mednarodno priznanega posredniškega sistema v primerih sporov in navzkrižij pri dobavi in distribuciji energije; meni, da bi lahko Evropska unija uvedla podoben postopek z vzpostavitvijo sistema posredovanja v okviru svoje sosedske politike in z drugimi pglavitnimi državami dobaviteljicami ter tudi dejavno spodbujala sistem posredovanja na svetovni ravni; meni, da mora Evropska unija zato oblikovati vzoren pristop k mednarodnemu upravljanju distribucije energije;
55. pozdravlja osnutek pogodbe o ustanovitvi skupnosti za energijo, za katero meni, da je temeljni prispevek k stabilizaciji jugovzhodne Evrope, odprtju energetske trgov in varnosti tranzitnih poti v Evropi; poziva k postopni razširitvi Skupnosti za energijo postopoma na Norveško in Turčijo ter na vse države, ki sodelujejo v evropski sosedskih politiki;

Oblikovanje okolju prijazne energetske politike

56. poudarja, da potreba po spremembi trenutnih virov proizvodnje energije ni breme, temveč priložnost; preusmeritev na energetske vire, kot so sončna, vetrna, vodna ali geotermična energija in biomasa, ter na tehnologijo za večjo energetske učinkovitostjo bo pripomogla k izpolnjevanju kjotskih obveznosti in tistih iz okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja ter k spodbujanju inovacij, ustvaritvi delovnih mest in konkurenčnosti v Evropi;
57. zato podpira prizadevanja za razvoj obnovljivih virov energije, da se zagotovi trajnostna oskrba z energijo; pozdravlja stabilno rast energetskega sektorja in njegov pozitiven vpliv na ustvarjanje delovnih mest; meni, da so možnosti za izvoz obratov za proizvodnjo obnovljive energije v tretje države velike;
58. poziva Evropski svet, naj na spomladanskem srečanju 2007 sprejme predlagani akcijski načrt Komisije, ki mora vsebovati vsaj naslednje elemente: umestitev potrošnikov, bodisi gospodinjstev ali komercialnih in industrijskih porabnikov, v središče energetske politike; načrt na ravni Sveta in Komisije za uresničitev cilja o 50-odstotnem deležu uporabe obnovljivih virov energije do leta 2040, 30-odstotnega zmanjšanja CO₂ v EU do leta 2020 ter 60 do 80-odstotno zmanjšanje do leta 2050; reforma sistema EU za trgovanje z emisijami, ki bo trg usmerila v naložbe v gospodarstvo z nizko vsebnostjo ogljika in ki bo temeljila na fiksnem cilju za emisije ogljika v EU do leta 2020, skupaj s ciljem o proizvodnji 25 % energije iz obnovljivih virov do leta 2020 in zavezujočim ciljem za zmanjševanje avtomobilskih izpušnih plinov; velik premik na področju energetske učinkovitosti, hitrejše izvajanje obstoječih predpisov Skupnosti v državah članicah ali konkretno izboljšavo regulativnega okvirja; bolj jasno ločevanje med proizvodnjo energije in njeno distribucijo prek strožje neodvisne regulativne kontrole, ki upošteva interese celotne Evrope; prizadevanje za vzpostavitev manjkajočih medsebojnih povezav; spodbujanje vlaganj in inovacij; minimalne zavezujoče smernice za zakonodajalce, skupaj s postopkom za njihovo imenovanje; neodvisnost, preglednost in odgovornost, ambiciozno strategijo za raziskave in razvoj tehnologije za čisto energijo; dodelitev najmanj 50 % več sredstev na leto v naslednjih sedmih letih za raziskave v energetske sektorju; oblikovanje učinkovitega sistema solidarnosti za obvladovanje kriz oskrbe z energijo; strategijo skupne zunanje energetske politike za enoten nastop pri odnosih s tretjimi državami; močno okrepitev prizadevanj za svetovni boj proti podnebnim spremembam, saj EU tega problema ne more reševati sama, ter popolno izvajanje vse obstoječe zakonodaje EU na področju energetike;
59. se zaveda, da podnebne spremembe povzročajo resne okoljske probleme, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje na evropski in svetovni ravni; meni, da je treba do leta 2050 velik delež energetskih potreb EU proizvesti iz virov brez ogljika ali na podlagi tehnologije za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, pri čemer mora biti poudarek na varčevanju z energijo, učinkovitosti in obnovljivi energiji, ter da je treba določiti jasen načrt za uresničitev tega cilja; poziva voditelje EU, naj do konca leta 2008 skupaj določijo zavezujoči cilj o zmanjšanju CO₂ do leta 2020 in okvirnem cilju o zmanjšanju CO₂ do leta 2050;
60. priznava, da imajo obnovljivi viri energije pomembno vlogo pri doseganju ciljev lizbonske strategije za mala in srednje velika podjetja; poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo praktične ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti malih in srednje

velikih podjetij; ti ukrepi morajo vključevati zlasti ukrepe za ozaveščanje o glavnih vprašanih in za zagotavljanje lažjega dostopa do financiranja, vključno s financiranjem iz strukturnih skladov, Evropske banke za obnovo in razvoj ter Evropske investicijske banke, da lahko podjetja vlagajo v zmanjševanje porabe energije;

61. poziva Svet in Komisijo, naj zagotovita, da bo Evropska unija do leta 2020 postala najbolj energetske učinkovito gospodarstvo na svetu, ter določita ukrepe za energetske učinkovitost kot horizontalno prednostno nalogo za vse sektorje v EU; poziva Komisijo, naj zagotovi pravočasno izvajanje direktiv ES na tem področju, Svet, naj sprejme predloge v akcijskem načrtu za energetske učinkovitost, ter države članice, naj najboljše prakse uporabijo kot osnovo za oblikovanje svojih nacionalnih načrtov za energetske učinkovitost, ki jih morajo predložiti do junija 2007; poudarja, da bi bil cilj EU o prihranku 20 % energije do leta 2020 že napol dosežen, če bi države članice v celoti izvajale obstoječo zakonodajo EU; poziva predsednika Komisije, naj spodbuja svetovni dogovor o energetske učinkovitosti;
62. poziva Evropski svet, naj na srečanju marca 2007 prihodnjo evropsko energetske politiko podpre z ambiciozno strategijo za raziskave in razvoj na področju energetike, vključno z ustrežnejšim javnim financiranjem in močnimi pobudami za financiranje iz zasebnih virov; spodbuja države članice, naj oblikujejo strategijo za povečanje proračuna za energetske raziskave, zlasti pri vmesni oceni proračuna ES za sedmi okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (OP7) ter za posebni program inteligentna energija, ter zato pozdravlja predlog Komisije, naj EU v naslednjih sedmih letih sredstva za energetske raziskave poveča za najmanj 50 %; poziva k oblikovanju evropskega strateškega načrta za energetske tehnologije in upa, da bo vsebina načrta vključevala področja raziskav s poudarkom na novih energetske tehnologijah, kot so vsi obnovljivi viri energije, vključno z energijo valovanja in plimovanja, uplinjanjem premoga in zlasti shranjevanjem energije, ki je pomembno tako srednjeročno kot dolgoročno;

Oblikovanje notranjega energetskega trga

63. poziva države članice k priznanju, da energetske trg EU še vedno ni popolnoma liberaliziran; meni, da je treba počakati z morebitno širitvijo ureditvenega okvira in namesto tega v državah članicah pospešiti izvajanje obstoječih predpisov Evropske skupnosti; meni, da sta za vzpostavitev visoke stopnje konkurenčnosti, energetske neodvisnosti, dolgoročne stabilnosti, učinkovitosti, okoljske občutljivosti in zanesljive oskrbe potrebna jasen in trden političen okvir ter konkurenčen energetske trg; poziva, naj Evropski svet na spomladanskem vrhu marca 2007 priskrbi širšo vizijo skupnih evropske interesov na področju energije, da se vprašanje dokončne vzpostavitve notranjega trga postavi v jasen politični okvir, ki trenutno manjka;
64. meni, da bo čezmejna trgovina odpravila obstoječa ozka grla med nacionalnimi trgi; poziva Komisijo in države članice, naj spodbudijo izboljšano sodelovanje med upravljavci prenosnega omrežja, posebej na področjih kot so čezmejno dodeljevanje zmogljivosti, preglednost, enodnevni trgi, načrtovanje omrežij in naložbe, povezane z razvojem regionalnih trgov; poziva Komisijo, naj skupaj z upravljavci prenosnega omrežja pripravi kodeks evropskega omrežja, ki bo zagotovil interoperabilnost nacionalnih energetske omrežij;

65. pozdravlja predlog Komisije za prihodnje ukrepe, ki imajo za cilj zagotoviti jasnejše ločevanje med proizvodnjo energije in njeno distribucijo prek strožje neodvisne regulativne kontrole, ki upošteva interese celotne Evrope;
66. verjame, da je treba potrošnike postaviti v središče vseh prihodnjih energetske politik in da morajo predlogi Komisije jasneje opredeliti pomanjkanje energije; opozarja, da morajo pri gospodarjenju z energijo svoje obveznosti izpolnjevati tudi potrošniki, med njimi še posebej javni organi, ki morajo dajati zgled; priznava ključno vlogo „pametnega“ merjenja in zaračunavanja energije pri krepitvi ozaveščenosti potrošnika o tem, kako in zakaj porabi energijo, in posledično pri spremembi njegovega vedenja; poziva Svet in Komisijo, naj predlagata ukrepe, ki bi pomagali gospodinjstvom z nizkimi dohodki, da bi ti v svojih domovih varčevali z energijo in imeli posledično nižje račune za energijo ter bili manj izpostavljeni prihodnjim povišanjem cen;
67. poudarja, da energetska politika zahteva stroškovno intenzivne in dolgoročne naložbene odločitve, ki morajo temeljiti na visoki stopnji preglednosti in predvidljivosti; poziva države članice in Komisijo, da podjetjem predložijo takšno varnost načrtovanja in da ne predstavijo, v rednih in kratkih presledkih, novih zakonodajnih predlogov, ki ustvarjajo samo negotovost in zamude pri zelo potrebnih naložbah v energetske infrastrukturo;
68. ponovno izraža veliko podporo obnovljivim virom energije; za spodbuditev raznovrstnosti energetske virov predlaga, da Komisija vzpostavi dolgoročen stabilen politični okvir, ki bi ustvaril ugodno okolje za naložbe; ta okvir mora vključevati cilj EU, da se bo energetska učinkovitost do leta 2020 izboljšala vsaj za 20 %; poziva Komisijo, naj predlaga okvir za vrsto usklajenih podpornih programov za obnovljive vire energije kot del načrta za obnovljive vire energije;
69. poudarja, da so potrebni dodatni ukrepi za oblikovanje delujočega notranjega trga za energijo prek jasnejše delitve proizvodnje energije in njene distribucije; zato poziva k strožji neodvisni regulativni kontroli, ob upoštevanju evropskega trga, kakor tudi nacionalnih ukrepov za uresničenje cilja Evropske unije - minimalne stopnje medsebojnih povezav v višini 10 % -s tem, da se identificira ključna ozka grla in se imenuje koordinatorje;

❖ **Izboljšano oblikovanje lizbonske strategije za boljšo zakonodajo**

Boljša zakonodaja

70. podpira vsa prizadevanja vseh institucij za napredovanje programa za boljšo zakonodajo; meni, da bi moral Parlament še naprej igrati vodilno vlogo pri spodbujanju boljše zakonodaje z zagotavljanjem osnove za skupne postopke z drugimi institucijami zaradi neodvisne presoje vpliva predlagane zakonodaje, večje odprtosti odločanja Sveta, kakor tudi zaradi izboljšane demokratskega nadzora pri sprejemanju podzakonskih aktov s strani Komisije;
71. ugotavlja, da ovire do demokracije in stroškovno intenzivne obveznosti ne izhajajo samo iz zakonodaje, ampak predvsem iz sklepov iz postopka komitologije; zato poziva, naj so ti sklepi predmet celovite in neodvisne presoje vpliva;

72. pozdravlja pobudo Evropske komisije za zmanjšanje upravnih stroškov in finančne obremenitve podjetij; poziva, da je treba pobližje sodelovati pri doseganju temeljite analize stroškov in koristi, ki se lahko uporablja kot podlaga za sprejemanje odločitev ob razpolaganju z vsemi informacijami, ter zato poziva Komisijo, da razvije metodologijo za neodvisno vnaprejšnjo oceno upravnih stroškov; poziva Svet, Komisijo in države članice, da se na naslednjem spomladanskem vrhu Evropskega sveta opredelijo za skupen cilj na področju zmanjšanja stroškov; poziva Komisijo, naj si v vseh političnih instrumentih - tako zakonodajnih kot nezakonodajnih - redno prizadeva za doseganje zelenih ciljev; poudarja, da vse pobude za poenostavitev popolnoma izpolnjujejo načela in pogoje, predstavljene v resoluciji z dne 16. maja 2006 o strategiji za poenostavitev zakonodajnega okolja;
73. predlaga, da bi 25 % zmanjšanje upravne obremenitve v državah članicah vodilo do povečanja realnega BDP za 1 do 1,4 %; poziva vse države članice, da določijo kvantitativne in kvalitativne cilje na tem področju, da v okviru boljšega prenosa zakonodaje zlasti prispevajo k poenostavitvi obstoječe zakonodaje, in da uvedejo postopke za presojo vpliva in hkrati vzpostavijo postopke posvetovanj in pritožb za vse zainteresirane strani; poudarja pomembno vlogo nacionalnih parlamentov in v zvezi s tem potrebo po strukturah za sodelovanje;

Zgodnji in boljši prenos

74. zaradi večje preglednosti in spodbujanja k boljšemu razumevanju lizbonske strategije ter njenega uresničevanja, poziva k razvoju skupne in usklajene strukture nacionalnih programov reform, kar bi olajšalo primerjalno analizo učinkov predlaganih ukrepov na ravni držav članic ter odprl in ploden dialog o doseženem napredku na evropski ravni; s tem v zvezi podpira idejo o pripravi priporočil, specifičnih za državo, ter o vzpostavitvi sistema ocenjevanja najboljših praks s področja programov reform, ki se nanašajo na različna politična področja; poziva države članice, da pripravijo korelacijske tabele ter jih posredujejo Evropski komisiji;

Izboljšano oblikovanje lizbonske strategije in sodelovanje držav članic

75. poudarja, da mora o priporočilih, specifičnih za državo, razpravljati in jih sprejeti Svet, da bi razvili resničen evropski okvir, okrepili usklajevanje na področju gospodarstva in zaposlovanja ter okrepili identifikacijo posameznih držav s priporočili;
76. poudarja, da težav na področju gospodarstva in zaposlovanja ne bomo odpravili brez aktivnega sodelovanja parlamentov na nacionalni in evropski ravni; podpira zahtevo Komisije, da države članice spodbujajo širšo razpravo s svojimi parlamenti o nacionalnih programih reform in o poročilu o izvajanju, vključno z nacionalnimi priporočili, in vzpostavijo tesnejšo vez med razpravami o nacionalnih programih reform in nacionalnih proračunih;
77. spodbuja Komisijo, da uvede obliko nadzora nad primerjalnimi analizami, tako da uporabi kazalce strukturne politike, ki nedvomno odražajo dosežke na področju gospodarstva in zaposlovanja, ter kazalce, ki podpirajo strukturni nadzor, pri čemer se upoštevajo politike za spodbujanje inovacij in oblikovanja novih delovnih mest;

78. poudarja, da je treba v vseh državah članicah na najvišji politični ravni okrepiti vlogo koordinatorja za izvajanje lizbonske strategije, da bi prepričali oblikovalce odločitev na nacionalni ravni, da izboljšajo koordinacijo politik v sklopu programa reform tako na nacionalni kot evropski ravni;
79. poudarja, da je vodilna vloga Evropskega sveta na spomladanskem vrhu določiti program reform Evropske unije na področju rasti in zaposlovanja; poziva Evropski svet, da zagotovi enakopravno udeležbo vseh zadevnih formacij Sveta;
80. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.